

Posnacǝje.

398. O Wjecznosǝ! Słowo
wo Rimanja ic.

Ach Sboǝniko a Kne-
ze moj, to wjeszje wjem,
so ja hym twoj, ja wtwo-
jich Kanach wotpoczǝju;
nech Czert, Ssmercǝ,
Sakon namne dǝe, nech
Hela Plomjo wuhnye, ja
s Weselosǝju poskakuju; we
Ziwenju twoj wostaczǝju,
teisch w Ssmercǝzi druh'ho
nebudu.

399. Dǝe dyrbju czeknycǝ
ja ic.

Ze twoje Wocǝi tam,
teisch ton Kot lubn ham,
teisch ton Bol roskalann
a schitke twoje Kan
b'du widzicǝ s Wesele-
njom a stausent Woko-
schenjom.

400. Schtuǝ Bohu Wer-
schnemu ic.

Moj Jesus Ziwenje
mi dawa, je žiwny mojej
Wutrobi; dnǝ Ssmercǝ
mi Ziwenje je sata, da

me to nicǝ nestroǝi, ja
pschindu wjeszje do Me-
bes, tak wjernje hacǝ je
Boh moj Knes.

Prostwa.

401. Njetk dobru Moz ic.

Njetk dobru Moz ja da-
wam, sly falschny Sswie-
cǝe, teǝi, ja stwojho
Waschnja stawam, to
mi so nelubi, k hym Me-
besam zu skerje, tam he-
bi žadam ja, dǝeǝ Boh
bdǝe placzicǝ derje tym,
kǝ mu doǝluǝa.

2. Kadǝ mi, o Syn-
no Boǝi! po twojej Wu-
trobi, dnǝ Kschiz so wa-
mne sloǝi, da pomhǝj,
Kryschcǝe! mi; scho Czert-
penje cǝin krotke, me po-
slyn Estabeho, nech
Skoncǝenje je slotke, dai
mi twoj' Kralestwo.

3. Twoj Kschiz a Meno
krafne tu wmojej Wu-
trobi so pschezo kwie-
cǝi jafne, a teisch me
sweǝeli, siew so, dnǝ mi
so styschcǝe w tym twojim
Snamenju,